

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΑΝ.ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Βουλευτής Ν.Ιωαννίνων - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

584
12/12/16

Αθήνα 08-12-2016

Προς

τον Υπουργό Εσωτερικών
κ. Παναγιώτη Σκουρλέτη

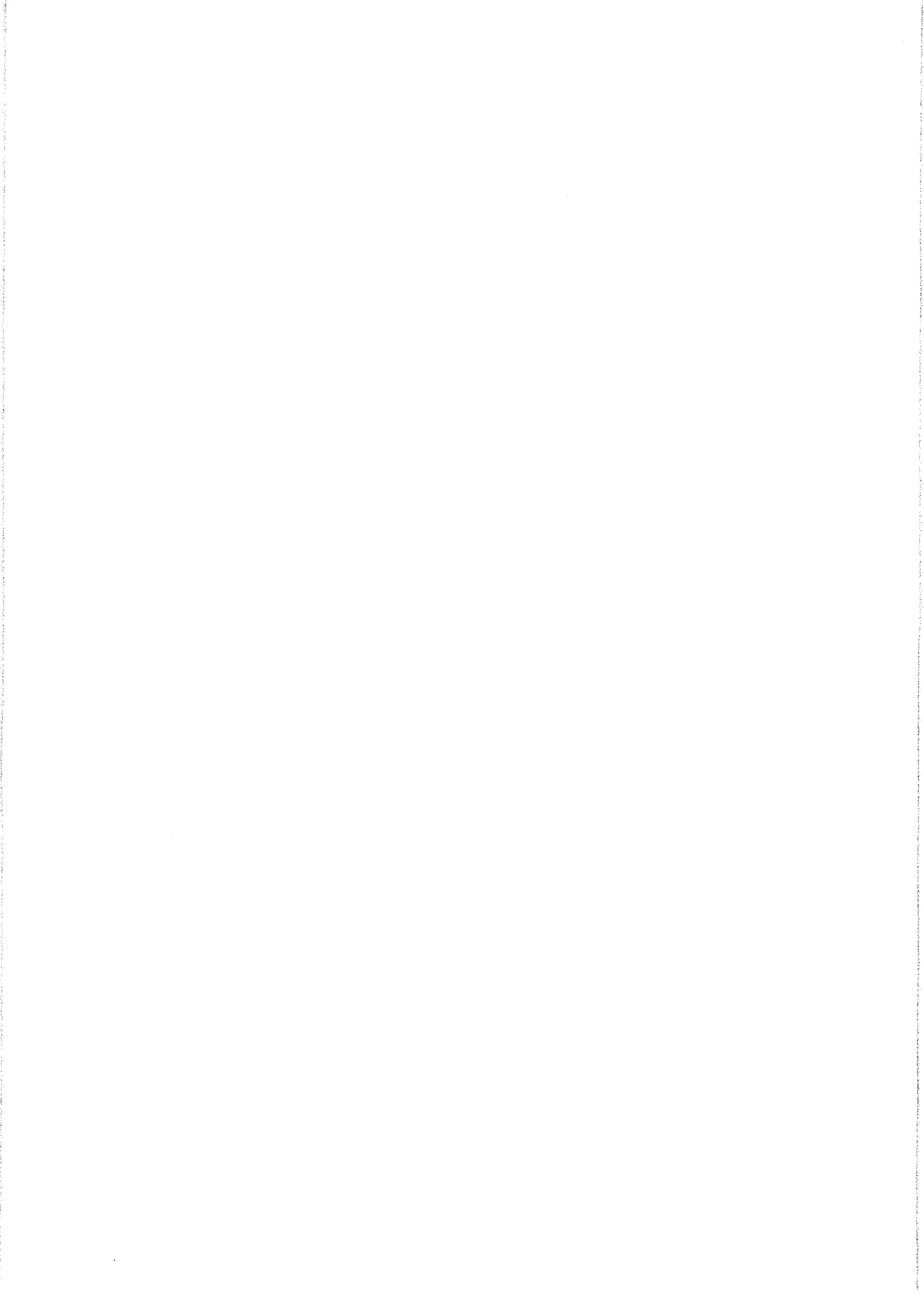
τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας
κ. Γιώργο Σταθάκη

ΑΝΑΦΟΡΑ

Καταθέτω ως Αναφορά στο Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου της Βουλής, το συνημμένο έγγραφο του "Αγριόγιδο στα Βουνά - Balkan Chamois Society " (Α.Π.: 14/2016), με θέμα: «Ενημέρωση για το διασυνωριακό περιβαλλοντικό έγκλημα σε βάρος σπάνιων και προστατευόμενων ειδών / πανίδας στο όρος Γράμμος».

Ο αναφέρων Βουλευτής

Κωνσταντίνος Αν. Τασούλας
Βουλευτής Ν. Ιωαννίνων

ΑΓΡΙΟΓΙΔΟ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ - BALKAN CHAMOIS SOCIETY

44006 ΠΑΠΙΓΚΟ, ΖΑΓΟΡΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛ. 26530- 41082, 6945320966

www.rupicapra.gr

Email: agriogido@hotmail.com

Προς

Πρωθυπουργό Ελληνικής Δημοκρατίας, κ. Αλέξη Τσίπρα,

Υπουργό Εσωτερικών, κ. Παναγιώτη Σκουρλέτη

Αν. Υπουργό Εσωτερικών, αρμόδιο για θέματα Προστασίας του Πολίτη, κ. Νικόλαο Τόσκα,

Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κ. Πάνο Κημμένο ,

Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Σταύρο Κοντονή,

Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας, κ. Γιώργο Σταθάκη,

Αν. Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, κ. Σωκράτη Φάμελλο,

Υπουργό Εξωτερικών, κ. Νικόλαο Κοτζιά,

Πρωθυπουργό Δημοκρατίας της Αλβανίας, κ. Έντι Ράμα

Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κα Μιμή Κοδέλη

Υπουργό Δημόσιας Τάξης, κ. Σαΐμίρ Γαχίρι

Υπουργό Περιβάλλοντος, κ. Λεφτέρ Κόκα

Υπουργό Δικαιοσύνης, κ. Ύλλι Μανικινι

Κοιν.: ως πίνακας αποδεκτών

Πάπιγκο, 7 Νοεμβρίου, 2016

Αρ. πρ. 14/2016

Θέμα: «Ενημέρωση για το διασυνοριακό περιβαλλοντικό έγκλημα σε βάρος σπάνιων και προστατευόμενων ειδών πανίδας (το όρος Γράμμος)»

Αξιότιμοι κ.κ. Πρωθυπουργοί

Αξιότιμοι κ.κ. Υπουργοί,

Με την παρούσα επιστολή μας επιθυμούμε να σας ενημερώσουμε για τις διαστάσεις ενός περιβαλλοντικού προβλήματος -ή ορθότερα περιβαλλοντικού εγκλήματος- που συντελείται αργά και σταθερά τις δυο τελευταίες δεκαετίες στη διασυνοριακή μεθόριο μεταξύ των δύο γειτονικών χωρών: Ελλάδας και Αλβανίας. Κατανοούμε τις οικονομικές και άλλες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δύο χώρες, αλλά οφείλουμε να ενημερώσουμε τις ηγεσίες των δύο χωρών για τη δραματική διάσταση του εν λόγω προβλήματος, ευελπιστώντας στην επίλυση του.

Το εν λόγω περιβαλλοντικό πρόβλημα/ έγκλημα αφορά το συνεχές και εντατικό «εισαγόμενο» λαθροκυνήγι το οποίο λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα από λαθροκυνηγούς που παράνομα εισέρχονται στην ελληνική επικράτεια από το αλβανικό έδαφος κατά τακτά χρονικά διαστήματα. Το ζήτημα είναι ακόμα πιο σοβαρό διότι το “διωκόμενο θήραμα” είναι το ιδιαίτερα σπάνιο και προστατευόμενο είδος ορεινής αντιλόπης που φέρει το κοινό όνομα στα ελληνικά «Αγριόγιδο», στα αλβανικά “*Dhia e Eger*” και στην επιστημονική ορολογία «*Rupicapra rupicapra*». Σημειώνεται ότι το εν λόγω είδος, και συγκεκριμένα το υποείδος που ενδημεί στην βαλκανική Χερσόνησο (*Rupicapra rupicapra balcanica*), συγκροτείται από μικρούς και ευάλωτους απομονωμένους πληθυσμούς, συνήθως κάτω από 100 άτομα ο καθένας τους, που στο σύνολό τους αριθμούν το πολύ 1000 ζώα σε κάθε μία από τις δύο χώρες.

Σύμφωνα με τα δεδομένα που είναι καταγεγραμμένα τόσο στο αρχείο του Συλλόγου μας (Αγριόγιδο στα Βουνά- Balkan Chamois Society) όσο και στο αρχείο του βιολόγου κ. Χαρητάκη Παπαϊωάννου και αφορούν την χρονική περίοδο 1985-2016, ο συνολικός πληθυσμός του αγριόγιδου στον Γράμμο αριθμούσε στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν γύρω στα 50-60 αγριόγινδα, τα περισσότερα από τα οποία ενδιαιτώνταν σε απόκρημνη θέση σε εγγύτητα με το χωριό Πληκάτι του Δήμου Κόνιτσας. Εκεί, είχαν καταμετρηθεί από τα μέλη μας έως και 40 αγριόγινδα το 1997 και η ύπαρξη αυτού του σημαντικού υποπληθυσμού του αγριόγιδου οφειλόταν στον περιορισμό της έντασης της υφιστάμενης κατά το παρελθόν λαθροθηρίας, ασκούμενης από Έλληνες κυρίως λαθροθήρες.

Ο συγκεκριμένος πληθυσμός του αγριόγιδου στην περιοχή του Πληκατίου Δήμου Κόνιτσας είναι ένας διασυνοριακός πληθυσμός, δηλαδή χρησιμοποιεί εν μέρει το ελληνικό και εν μέρει το αλβανικό έδαφος. Το ελληνικό τμήμα χρησιμοποιείται κυρίως για προστασία και το αλβανικό για βόσκηση. Μέχρι το 1990, που τα σύνορα Ελλάδας- Αλβανίας ήταν κλειστά, από τη μεριά της Αλβανίας κατά τους θερινούς μήνες υπήρχε ισχυρή στρατιωτική δύναμη, ακριβώς στη συνοριακή γραμμή, με αποτέλεσμα να μην λαμβάνουν χώρα –από την πλευρά της Αλβανίας- περιστατικά λαθροκυνηγίου ούτε στο αλβανικό αλλά ούτε και στο ελληνικό έδαφος. Αυτό, σε συνδυασμό με το ενδιαφέρον των αρχών του χωριού Πληκατίου του Δήμου Κόνιτσας, οδήγησε κατά την περίοδο 1985- 1997 στην προαναφερόμενη μικρή αλλά σημαντική αριθμητική επανάκαμψη του μικρού αυτού πληθυσμού αγριόγιδων.

Δυστυχώς όμως, το μέλλον δεν συνέχισε να είναι αισιόδοξο για τον μικρό αυτό πληθυσμό αγριόγιδου. Το 1990-91 «άνοιξαν» τα σύνορα με την Αλβανία και η περιοχή των συνόρων άρχισε να χρησιμοποιείται εντατικά από πολυάριθμες ομάδες μεταναστών που εισέρεαν συνεχώς στην Ελλάδα. Λίγο αργότερα, και αφού ξεπεράστηκε το αρχικό μεγάλο «σοκ» της

εισροής ανθρώπων από τη γείτονα χώρα, κάτοικοι των παρακειμένων χωριών της Αλβανίας (πχ, κωμόπολη Ερσέκα Νομού Κορυτσάς) άρχισαν να λαθροκυνηγούν τα αγριόγινδα της ευρύτερης περιοχής του μικρού πληθυσμού του Πληκατίου εντός και εκτός Ελλάδας.

Λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι τα αγριόγινδα δεν θα παρέμεναν στο αλβανικό έδαφος εφόσον κυνηγιούνταν και θα κατέφευγαν στην ελληνική πλευρά της οποίας η τοπογραφία είναι ευνοϊκή από την άποψη προςφοράς ασφαλούς καταφυγίου, σύντομα η παρουσία των Αλβανών λαθροκυνηγών στο ελληνικό τμήμα του ενδιαίτηματος του είδους, έγινε σχεδόν καθημερινό φαινόμενο. Ήδη το 1998 εντοπίστηκαν από εμάς (Χ. Παπαϊωάννου) λαθροκυνηγοί αγριόγινδου στο ελληνικό έδαφος προερχόμενοι από την Αλβανία για πρώτη φορά και ενημερώθηκαν σχετικά οι αρμόδιοι φορείς.

Η κατάσταση έγινε χειρότερη, όταν κάποια στιγμή τη δεκαετία του 1990 υπήρξε γενικευμένη αναταραχή στην γείτονα χώρα (ειδικά στο Νότο) και έλαβε χώρα λεηλασία του πολεμικού υλικού των στρατιωτικών αποθηκών, με αποτέλεσμα πολλά από τα πολεμικά αυτά τουφέκια (στην πλειονότητά τους καλάσνικοφ) να βρεθούν στα χέρια πολιτών και ειδικά λαθροκυνηγών. Είναι δεδομένο ότι ορισμένα από τα όπλα αυτά χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται σε λαθροκυνήγι αγριόγινδου και στις δύο χώρες και έχουμε επισημάνει σχετικά κατά καιρούς το γεγονός αυτό στα ΜΜΕ και στις αρμόδιες αρχές.

Μάλιστα, όσον αφορά στον συγκεκριμένο πληθυσμό αγριόγινδου στον Γράμμο, στα μέσα της δεκαετίας του 2000, εντοπίστηκαν από εμάς και φωτογραφήθηκαν από μεγάλη απόσταση, άτομα προερχόμενα από την Αλβανία εντός του ελληνικού εδάφους να συμμετέχουν σε λαθροκυνήγι αγριόγινδων.

Σαν αποτέλεσμα όλων των παραπάνω, δηλαδή της συνεχούς και εντατικής εξάσκησης της λαθροθηρίας στο ελληνικό έδαφος από λαθροκυνηγούς προερχόμενους από την Αλβανία, ο πληθυσμός του αγριόγινδου στο χωριό Πληκάτι του Δήμου Κόνιτσας αριθμεί σήμερα (2016) λιγότερο από 10 άτομα (πιθανό / με τα τελευταία δεδομένα λιγότερα από 5), και ο αξιόλογος αυτός κάποτε πληθυσμός αγριόγινδων οδηγείται πλέον σταθερά στην εξαφάνιση.

Σημειώνουμε ότι το ανάγλυφο της περιοχής ευνοεί την εμφάνιση λαθροκυνηγών από την πλευρά της Αλβανίας, χωρίς να γίνει εύκολα δυνατός ο εντοπισμός τους από τα αγριόγινδα. Η κατάσταση δυσχεραίνεται ακόμα περισσότερο, γιατί στην σπάνια περίπτωση που θα βρεθεί κάποιος άνθρωπος στο συγκεκριμένο μέρος και ο οποίος θα είναι σε θέση να αντιληφθεί περί τίνος πρόκειται δηλαδή ότι είναι λαθροκυνηγοί αγριόγινδου παράνομα εισχωρήσαντες σε ελληνικό έδαφος) και θέλει και καταφέρει και ειδοποιήσει τις αρμόδιες αρχές (Δασαρχείο ή Θηροφυλακή των κυνηγετικών ομοσπονδιών), απαιτούνται 1 ώρα να ενεργοποιηθεί ο μηχανισμός θηροφύλαξης, 2 ώρες να φτάσουν οδικώς στο χωριό Πληκάτι οι αρμόδιοι φορείς και 2 ώρες ορειβατική ανάβαση μέχρι τη συνοριογραμμή, δηλαδή πρακτικά δεν μπορούν οι αρμόδιες ελληνικές αρχές να κάνουν τίποτα, μια και οι λαθροκυνηγοί θα έχουν ήδη επστρέψει στα σπίτια τους σε όλο αυτό το διάστημα (εννοείται ότι ακόμα και να επιχειρηθεί κάτι τέτοιο θα πρέπει οι αρμόδιες ελληνικές αρχές να έχουν τη διάθεση και τη δυνατότητα να ενεργήσουν ανάλογα- πράγμα δύσκολο).

Σημειώνουμε ότι τα τελευταία χρόνια το Δασαρχείο Κόνιτσας έχει εντείνει τις προσπάθειες του για την προστασία του φυσικού πλούτου. Στο πλαίσιο αυτό, έχουν λάβει χώρα

συλλήψεις λαθρουλοτόμων, προερχόμενων από τη γειτονική Αλβανία εντός της Ελληνικής επικράτειας. Ωστόσο, τα περιστατικά τόσο λαθρουλοτομίας όσο και λαθροθηρίας είναι πολλαπλάσια των δυνατοτήτων του αρμόδιου Δασαρχείου, στο οποίο παρατηρείται σοβαρή έλλειψη σε προσωπικό.

Έτσι, αναφερόμενοι στα πιο πρόσφατα περιστατικά, για παράδειγμα, σας ενημερώνουμε ότι την Πέμπτη 2 Ιουνίου 2016, ειδοποιηθήκαμε από μέλος του συλλόγου μας, ότι λαθροκυνηγός με τουφέκι, εισχωρήσας παράνομα στη χώρα από την Αλβανία βρισκόταν εντός του ενδιαιτήματος του αγριόγιδου στην περιοχή του Πληκατίου του Δήμου Κόνιτσας στο όρος Γράμμος και είχε ήδη πυροβολήσει δυο φορές προς το κοπάδι των αγριόγιδων. Ενημερώσαμε τον Αστυνομικό Διευθυντή Ιωαννίνων, το Υπουργείο Περιβάλλοντος της Ελλάδας και άλλους φορείς στην Ελλάδα και στην Αλβανία, προκειμένου να ενεργήσουν σχετικά, αλλά δεν κατέστη δυνατόν να ενεργοποιηθεί ο σχετικός μηχανισμός, ώστε να εντοπισθεί και συλληφθεί ο δράστης.

Επίσης πρόσφατα, και συγκεκριμένα την Κυριακή 2 Οκτωβρίου 2016, για άλλη μια φορά, λαθροκυνηγός αγριόγιδων εισήλθε παράνομα από το αλβανικό έδαφος στην ελληνική επικράτεια, εντός του εν λόγω ενδιαιτήματος του αγριόγιδου στο όρος Γράμμος, πλησίον του χωριού Πληκάτι του Δήμου Κόνιτσας και έπειτα από αλλεπάλληλους πυροβολισμούς κατάφερε να σκοτώσει ένα από τα τελευταία 5 (?) αγριόγινδα. Μάλιστα, ο εν λόγω λαθροκυνηγός εθεάθη από τρία μέλη του συλλόγου μας να απομακρύνεται από το ελληνικό έδαφος προς το αλβανικό με το τουφέκι και το παράνομο θήραμά του (αγριόγινδο) φορτωμένο στην πλάτη του.

Ερωτούμε:

Γνωρίζουν οι δύο κυβερνήσεις (ελληνική και αλβανική) την κατάσταση που επικρατεί στη συννοριακή γραμμή μεταξύ των δύο χωρών όσον αφορά στα περιβαλλοντικά εγκλήματα και στην προκειμένη περίπτωση στο λαθροκυνήγι σπάνιων και προστατευόμενων ειδών;

Αναγνωρίζουν οι κυβερνήσεις των δύο χωρών ότι το παραπάνω είναι πράγματι ένα σοβαρό πρόβλημα το οποίο έρχεται σε αντίθεση με τη νομοθεσία των δύο χωρών, αλλά και τις δεσμεύσεις των δύο χωρών ως προς τη διεθνή και ευρωπαϊκή νομοθεσία;

Τι προτίθεται να κάνουν τόσο η ελληνική όσο και η αλβανική κυβέρνηση προκειμένου να σταματήσουν οριστικά το διασυνοριακό περιβαλλοντικό έγκλημα και στη συγκεκριμένη περίπτωση το «εισαγόμενο» (η μη) λαθροκυνήγι του αγριόγιδου στη διασυνοριακή ζώνη μεταξύ των δύο χωρών;

Με τιμή
Ο Πρόεδρος
Χαρητάκης Ι. Παπαϊωάννου,
Βιολόγος, PhD, M.Sc.

Κοινοποίηση (Πίνακας αποδεκτών):

Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Ηπείρου- Δυτικής Μακεδονίας, κ.
Βασίλειος Μιχελάκης,
Περιφερειάρχης Ηπείρου, κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης,
Δασάρχης Κόνιτσας, κ. Κωνσταντίνος Τριάντης,
Δήμαρχος Κόνιτσας, κ. Ανδρέας Παπασπύρου,
Αστυνομικός Διευθυντής Ιωαννίνων κ. Ιωάννης Βασιλάκος,
Διοικητής VIII Μεραρχίας, Ταξίαρχος κ. Νικόλαος Ανδριόπουλος,
Βουλευτές ΠΕ Ιωαννίνων (κ.κ. Χρήστος Μαντάς, Ιωάννης Στέφος, Μερóπη Τζούφη, Ιωάννης
Καραγιάννης, Κωνσταντίνος Τασούλας)

